

Марковъ. Свидѣтельтъ Апостолъ Ивановъ тоже каза, че имало събрание въ кѣщата на Карагюлева, но пъкъ той ви каза, че между събравшиѣ се не билъ видѣлъ Петра Македонски. Ето защо тукъ може да се допустне, че свидѣтельтъ Антонъ Патровъ не е позналъ Македонски или пъкъ не го е видѣлъ и за това би било на мѣстото си латинското изрѣчение: *erare humanum est*. Свидѣтельтъ Димитръ Карагюлевъ казва, че като идялъ за въ градътъ, срѣщналъ единъ селянинъ, който носялъ едно писмо отъ Македонски до брата му Александра Карагюлевъ, че взелъ това писмо, распечаталъ го и прочелъ съдържанието му и че като отишълъ при Македонски въ пощата, послѣдния му прѣдалъ 2—3 вѣстника, 1—2 писма за брата му и на трѣгване пакъ му повторилъ това, което билъ писалъ на брата му и устно го помолилъ да каже на Александра да дойде въ града, защото ималъ да му каже нѣщо важно. Слѣдователно щомъ Македонски е отишълъ до тамъ, щото устно да приповтаря писаното до Ал. Карагюлева, излиза, че той не е искалъ да върши друго, освѣнъ да се освободи отъ поръчителството си прѣдъ Банката. Това обстоятелство щомъ се установява така, иде да ни убѣди още, че Македонски се е сношавалъ съ Ал. Карагюлева посредственно, а не лично и за това мене ми се види доста странно като какъ да повѣрваме на Тепавичарова, който каза тукъ, че виждалъ Македонски често пѣти да кръстосва платното на желѣзнопѣжната линия. Това ми се вижда единъ видъ конфузъ за свидѣтеля, който, въ старанията си да послужи на правосъдието, прави единъ видъ погрѣшка. Но г-нъ Прокурорътъ доста добръ нарисова всичко това и за мене не остава освѣнъ да вѣрвамъ, че почтенний съдъ когато ще бѣде сезиранъ съ въпроса: виновенъ ли е подеждимий Петъръ Македонски въ прѣписванното му обвинение, — ще се произнесе *не* и така чрѣзъ вердикта си ще отвори вратата на подеждимий Петъръ Македонски, който, по едно само съмнѣние, е лѣжалъ вече толкова врѣме въ затвора, вратата на когото трѣбвало да бѣдятъ отворени по-рано отъ г-на прокурора за тоя подеждимъ. Наистина върху г-на прокурора не трѣбва да се хвърля никакво обвинение въ тоя случай, защото кѣсото врѣме, което е ималъ при изучаванieto на това дѣло, не му е дало възможность да съглѣда всѣка нота или както казватъ френцитѣ „*les points sur les i*“. За това, сега поне, когато се видѣ вече всичко,